

Arrest

**nr. 76 702 van 7 maart 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2012 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 20 februari 2012 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, houdende de weigering van een visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 maart 2012 om 15u30 .

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESPERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 8 februari 2012 een visumaanvraag kort verblijf (type C) in bij de Belgische ambassade te Islamabad.

Met een beslissing van 20 februari 2012 werd deze aanvraag geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Over de vordering tot schorsing

2.1. Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.2.1. Standpunt van verzoeker

Verzoeker doet, met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, gelden dat deze voorwaarde niet restrictief mag worden beoordeeld omdat er dan een risico bestaat dat er geen effectief rechtsmiddel meer voorhanden is, hetgeen een schending meebrengt van de beginselen van Europees procesrecht, voortvloeiende uit artikel 13 van het EVRM, artikel 47 van het Handvest en de rechtspraak van het Hof van Justitie. De kern van dit recht is vervat in de Rewe Comet Formule, een Europeesrechtelijk principe dat thans als de kern van het Europees recht wordt beschouwd.

Verzoeker verwijst voorts naar een aantal arresten van de Raad van State om te wijzen op de mogelijkheid tot heroverweging in hoofde van het bestuur die de schorsing van een weigeringsbeslissing met zich brengt.

De bestreden beslissing, zo stelt verzoeker, heeft tot gevolg dat hij niet naar België kan komen. De schorsing zal ertoe leiden dat aan de DVZ, zo nodig via kort geding, zal gevraagd worden op korte termijn een nieuwe beslissing te nemen die rekening houdt met de ingeroepen middelen.

De niet schorsing brengt onmiddellijk ernstige nadelen mee. Het nadeel en de schade zijn evident: verzoeker zal de vormingscyclus van vijf dagen niet kunnen volgen wat hem intellectueel, moreel-religieus en materieel nadeel zal meebrengen dat ook onmiddellijke gevolgen heeft daar hij de inzichten, modaliteiten, methodes en technieken die hij zal verwerven op de vorming niet zal kunnen aanwenden in zijn werk in Pakistan. Het gaat niet op om te stellen dat hij binnen een jaar eventueel hetzelfde wel zou kunnen doen. Dit is, voor zover het al zou doorgaan, geen herstel van de nu geleden schade. Verzoeker heeft reeds allerlei voorbereidingen getroffen voor het bezoek en zo zijn er concrete afspraken voor accommodatie, programma, ontmoetingen ook met andere Christenen uit Europa en elders. Hij heeft een vlucht geboekt voor 14 maart 2012 en een terugvlucht voor 20 maart 2012. Verzoeker verliest, als de beslissing niet geschorst wordt zodat het visum op korte termijn niet zou

kunnen afgeleverd worden, belangrijke geldsommen die hij voor de vlucht betaalde. Dit is een niet te herstellen schade, die voor verzoeker ernstig is. Ook het moreel nadeel is ernstig en dit kan volstaan om te kunnen stellen dat er sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Verzoeker verwijst, ter ondersteuning van zijn standpunt, naar een arrest van de Raad van State.

Voorts stelt verzoeker dat er manifeste wetsschendingen aanwezig zijn, dat het duidelijk is dat de ganse motivering is ingegeven door een vooringenomenheid daar op geen enkele wijze wordt rekening gehouden met de voorlegde stukken en met de elementen voorgebracht bij de dienst Visa van de DVZ tijdens het onderhoud en deze voorgebracht bij de ambassade in Islamabad. In bepaalde gevallen kan dergelijke flagrante negatie van de door de wet verplichte principes inzake verdediging en motivering op zich leiden tot het aanvaarden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Het feit dat opzichtsens een burger manifest rechtsschendingen plaatsvinden kan op zich een voldoende reden zijn om het nadeel te aanvaarden.

2.2.2. Beoordeling

2.2.2.1. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel. Dat de voorwaarde op zich niet al te restrictief kan worden geïnterpreteerd, zoals verzoeker doet gelden, doet daaraan geen afbreuk.

2.2.2.2. Verzoeker stelt naar België te willen komen om deel te nemen aan een “Learning, Fait and Leadership five day training programm” in Zaventem, van 15 maart 2012 tot en met 19 maart 2012. Hij werd daarvoor uitgenodigd door PECA, Pakistani European Christian Alliance, een organisatie gevestigd in het Nederlandse Dronten.

Daargelaten de vraag naar de mogelijkheid tot schorsing van een weigeringsbeslissing, stelt de Raad vast dat de feitelijke elementen die verzoeker aanvoert niet volstaan om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk te maken.

Het intellectueel en moreel-religieus nadeel dat hij aanhaalt –met name het feit dat hij de inzichten, modaliteiten, methodes en technieken die hij zal verwerven op de vorming niet zal kunnen aanwenden in zijn werk in Pakistan- is niet aangetoond : een moreel nadeel kan in de regel worden hersteld door de morele genoegdoening die een vernietigingsarrest biedt. Het is slechts anders indien de verzoeker aantoonst dat in zijn geval bijzondere omstandigheden aanwezig zijn die ertoe nopen anders te oordelen (RvS 19 mei 2011 nr. 213.361). Dat is in casu niet het geval. Het arrest van de Raad van State waar verzoeker naar verwijst, doet daaraan geen afbreuk, nu de aldaar voorliggende feitelijke gegevens tot een andere conclusie noopten.

Voorts toont verzoeker evenmin aan dat hij de inzichten, modaliteiten, methodes en technieken die aan bod zullen komen op de vorming, niet op een later moment of op geen enkele andere wijze zou kunnen

verwerven dan door zijn persoonlijke aanwezigheid. Daarbij komt nog dat verzoeker wel stelt dat hij deze inzichten niet zal kunnen aanwenden in zijn werk in Pakistan, maar niet verder komt dan deze blote stelling, zonder zelfs maar enige indicatie te geven omtrent de noodzaak van eventuele nieuwe kennis voor het verderzetten van zijn niet nader omschreven activiteiten als Pakistaans Christen.

Waar verzoeker betoogt dat hij reeds allerlei voorbereidingen getroffen heeft en hij belangrijke geldsommen verliest, moet worden geoordeeld dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is (RvS 19 mei 2011, nr. 213.361). Indien de bestreden beslissing onwettig zou worden bevonden, zou het door verzoeker aangevoerde financieel nadeel immers met een schadevergoeding kunnen worden rechtgezet (RvS 2 december 2012, nr. 152.170). Er wordt niet aangetoond dat het te dezen anders zou zijn.

Ten slotte, waar verzoeker doet gelden dat de bestreden beslissing aangetast is door manifeste onwettigheden en dat dit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt, weze benadrukt dat de vereiste van een ernstig middel en het aangetoond zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel twee afzonderlijke voorwaarden zijn waaraan cumulatief moet worden voldaan. De eventualiteit van een ernstig bevonden middel maakt geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk.

Dienvolgens is niet voldaan aan de derde van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN

A. WIJNANTS